

Gotland Maj 2002.

Dag 1

Funderar på helgens kommande äventyr strax innan färjans avgång. Efter en arbetsdag, bilfärd från Malmö och en skrämmande kebabupplevelse på ett hak i Oskarshamn ligger vi nu i våra sovsäckar däckade på däck 9.

Vi ligger däckade på däck 9.....

Färjan är fullbokad sedan länge och trots att vi var tidigt ute att försöka boka hytter ligger vi mer eller mindre packade som sardiner på den yta som finns att tillgå.

Fiskerapporterna har varit goda den senaste tiden och förhoppning om bra fiske finns, inte minst efter riktigt bra fiske som jag själv hade där för några veckor sedan. Åtminstone ska det bli fint väder enligt Pohlman.

Dag 2

Vi anländer Visby 06.00. Solen är på väg upp på en fullständigt molnfri himmel. Föga anar vi då att vi inte kommer att se tillstymmelse av molnformation under hela vistelsen här. Våra planer är nästan lika solklara och vi enas om att dra oss söderut mot vårt boende och fiska någon timme innan vi "checkar in". Genom Dans kontakter har vi fått hyra en stuga i närheten av Tofta strand, Gotlands Copacabana sommartid, och så här års en god utgångspunkt för fiske på framförallt den västra kusten.

Efter någon mil på gotländsk motorväg ger vi oss ut i militär terräng vilket också blir den första prövningen av flera för Melins Volvo. Väl framme vid kusten får Jan och Dan en första överblick av en typisk gotländsk havsöringslokal. Något tagna kan de konstatera att vi har en milsvid kustlinje att fiska av bestående av en ca meterdjup platå som sträcker sig ut 20-30 meter till den skarpallkanten där det tvärt blir åtskilliga meter djupare. Det kan kännas tröslöst att blindfiska av sådana områden men med lite lokalkännedom så hittar man hotspots med

hål, grytor, strömsatta undervattensrev och annat som underlättar. Min lokalkännedom på västra kusten är dessvärre minimal eftersom jag fiskat nästan uteslutande på ostkusten.

Vi intar fältfrukost och fortsätter längs kusten söderut för att reka och kanske hitta någon mer avgränsad plats som tex ett rev eller en vik eller inte minst en kopp kaffe!

Kaffet hittade vi på en av de exklusivare golfklubbhusen på ön och fisket strax söder om detta.

Efter någon timmes fiske där kan vi konstatera att det är strålande sol, frånlandsvind och spritklart fyragradigt vatten. Svårfiskat med andra ord.

Kovik, vår första fiskeplats är en museie-by

Vi bodde i annexet till höger

Vi får åtminstone se fisk i form av ett gigantiskt gäddhuvud som ligger torkat vid strandkanten. Vi kommer även i samspråk med några råbarkade äldre herrar som är i färd med att restaurera "Krampmacken", riksbekant vikingaskeppskopia som redan farit i österled och nu tydligen var på väg västerut.

Efter att ha stillat den värsta fiskeabstinensen söker vi oss till det lilla samhället Tofta där vi avtalat träff med våra hyresvärdar.

Det visar sig att stugan infriar våra behov med råge och innefattar faciliteter som dusch, tv och uteveranda mm. Det råder nu rena försommarvädret och lunch kan vi med behag avnjuta sittandes i t-shirt på verandan.

Fiskemässigt innebär det att vi på eftermiddagen likt Krampmacken far i österled till mina hemtrakter för att prova lyckan.

Väl framme vid den i regel långgrundare ostkusten möts vi av en minst sagt frisk ostanvind som rört om ordentligt i vattnet och får oss att rensa krokar efter varje kast. Av ren nyfikenhet kollar jag vattentemperaturen och kan konstatera att det är 17 grader! 13 grader mer än västra sidan fem mil bort!

Robban på hemmaplan och Dan ber om gott fiske

Ganska tuffa förhållanden här också alltså. Dan lyckas i varje fall kroka något som, under de korta sekunder den är på, ger intrycket av att vara en skaplig fisk. Efter en lång dag drar vi oss hemåt fast övertygade om att tidigt morgonfiske är receptet.

Dag 3

Riktigt tidig morgonuppställning och dagen vikt för fiske på några "säkra" havsöringsplatser längs nordvästra kusten, den s k Stenkusten.

Första hållplats blir Jungfrun i Lickershamn, en av de större raukarna på Gotland och välkänt tillhåll för stor och blank gotlandsöring. Trots detta ingen känning och vi intar fika i kanonvädret samtidigt som vi ser ett annat fiskegäng vada ut.

På några hundra meters håll gissar vi på danskar men vi får aldrig veta. Någon öring får de inte innan vi drar vidare.

Nästa anhalt är Sigsarve strand som är en fantastiskt vacker kuststräcka och dessutom klassiskt öringställe. Förhållandena är som under gårdagen d v s strålande sol, frånlandsvind och klart, kallt vatten. Efter ytterligare någon timmes resultatlöst fiske börjar undertecknad bli aningen frustrerad och när Melin börjar fundera på att plocka fram kastdobbs och fluga så känner jag att desperationen är nära.

Efter telefonkonsultation med Rikard, min havsöringsfiskande far som bor på Gotland men för tillfället är på kurs, bestämmer vi oss för att återigen korsa ön.

Jag får en tydlig ”strikekänsla” när vi kommer fram, en sådan känsla som man kan få när man spelar bowling och ”vet” att nästa slag blir en strike. Nu var jag säker på att vi skulle få fisk.

Fyra kast senare förbarmar sig då äntligen en liten öring över mitt gröngula ABU seatrout och ger humöret ett välbehövligt lyft. Vi har ytterligare kontakter och efterföljare och beslutar att vi ska lägga vårt krut här i morgon också. Innan hemfärd fiskar vi av samma ställe vi var vid under första fiskedagen vilket bla resulterar i en flugfångad id på 1,7 kg.

Ett gröngult ABU Seatrout gav första öringen

Hidevik på östra sidan, man kan tydligt se pallkanten där fisket är som hetast.

Dagen avslutar vi på bästa sätt med vin och god mat. Rikard kommer förbi och lovar att vara med på morgondagens fiske och dessutom ta med gotlandsdricka. Vad ska man annars skåla i för ett lyckat fiske på Gotland.

Dag 4

Dagens bästa drag var inte Samba eller Snaps utan det faktum att vi sov ut på morgonen och därefter ägnade förmiddagen åt sightseeing i Visby.

Vi kan inte helt släppa fisket utan tittar in i järnhandeln som har ett imponerande sortiment av framförallt havsöringsdrag. Åtskilliga gram tyngre och utrustade med varsin nagelklippare från Berkley hängande runt halsen gör vi sen Visby.

Dan lär sig hur man brottas i dom Gutniska lekarna

Utvilade och fiskesugna ger vi oss sen ånyo i kast med ostkusten. Vädret är fortsatt ämnat för bad och semesterliv men vi har redan varit i kontakt med det gotländska silvret och vet liksom agent Mulder att "The trout is out there".

Förutom en groteskt stor id som helt ogenerat attackerar Dans stora kustvobbler händer det inte så mycket förrän framåt skymningen då Jan och Dan upplever ett riktigt öringrace under en kort period då öringarna jagar tobis upp på pallkanterna.

Tekniken är tobisimitationer som fiskas in i idiotfart. Ett gäng mörka skuggor som kommer jagande i hög fart efter draget in över pallkanten är en säker adrenalinhöjare. Vi packar ihop i mörkret mer än nöjda med dagens fiske och tar oss på, för Jan, nu välbekanta vägar till stugan på andra sidan ön.

Tekniken är tobisimitationer som fiskas in i idiotfart

Heter det Ragefiske, Rauefiske eller Raukefiske?

Dag 5.

Hemresedag. Vi kan inte hålla oss från några timmars fiske idag heller men till slut är det dags att packa ihop pinalerna. Vadarna får en sista lufttorkning hängandes på verandan och torkar på nolltid i vädret. I grannhusen ligger folk och solar och vi konstaterar att förhållandena inte har varit optimala för öringfiske. Trots detta är vi överens om att vi gärna gör om det igen. Vi har fiskat på fantastiskt natursköna platser med en havsöringspotential som är svår att hitta någon annanstans och det finns massor av platser som vi inte har hunnit med att prova.

Till nästa tillfälle är vi en hel del erfarenheter rikare.

Vi kör ombord vid femtiden och har en dryg resa framför oss.

Tröttheten hinner ikapp oss vid skånegränsen och Dan sussar gott i baksätet. Janne är på god väg att göra detsamma och jag gör mitt bästa för att peppa sista biten.

Väl hemma är det tre timmars sömn och sedan tillbaka till verkligheten.

Fick senare reda på att en lokal förmåga, två veckor efter vårt besök, spinnfiskat upp en havsöring på 8,5 kg i en av de vikarna på östsidan som vi ägnade mest tid. Så vi var inte försent ute i varje fall.